

Peygamber Efendimiz'in Muterem Zevceleri

---

1. Hz. Hatice validemizin vefatından sonra;

2. Hz. Sevde Validemiz

Allah Resûlü, Hz. Hatice validemizin vefatından sonra, Hz. Sevde validemizle evlenmiştir. Hz. Sevde validemizin ilk kocası *Serkan Bin Amr* idi. Kocasını ile beraber İslâmiyet'i kabul ettiğinden dolayı bir çok eziyet görmüş ve Habeşistan'a hicret etmek zorunda kalmıştı. Hicret dönüşü kocasını vefat edince kimsesiz ve çaresiz kaldı. Hz. Sevde'nin akrabalarının yanına sığması mümkün değildi. Çünkü onlar Müslümanlığın azılı düşmanı idiler. Bu durumu çok iyi bilen şefkat ve merhamet timsali Hz. Peygamber dul ve kimsesiz kalan Hz. Sevde'yi nikahı altına almakla onu himaye etmiş oldu.

Hz. Hatice'nin vefatından dolayı iki erkek ve dört kız olmak üzere altı çocuğu yetim kalmıştı. Hepsisi de küçük yaşta idiler. O sırada elli beş yaşında olan Sevde validemiz Hz. Peygamberin çocuklarına annelik yapma şerefine nail olmuş ve bu evlilikten sonra onun kavmi İslâmiyet'e girmeğe başlamışlardır.

3. Hz. Aişe Validemiz

Peygamber Efendimiz (s.a.v) daha sonra **Hz. Ebu Bekir (r.a.)'in kızı** olan Hz. Aişe validemizle nişanlanmış, hicretten sonra da evlenmiştir.

Hz. Aişe validemiz çok zeki, dirayetli ve Hz. Peygambere uygun bir hanımdı. Nitekim Hz. Ebu Bekir, kızı Hz. Aişe'de çok üstün bir kabiliyet gördüğünden, onun Allah Resûlü ile evlenmesini ve böylece İslâm'a ve Kur'an'a hizmet etmesini arzu etmiş ve Peygamber Efendimize Hz. Aişe validemizle evlenme teklifini kendisi yapmıştır.

Peygamber-i Alişana layık bir refika olan Hz. Aişe validemiz, müstesna bir fakih, mükemmel bir müfessir, en büyük bir hadisçi ve fevkalade bir fesahat ve belagat sahibi idi. Resûl-i Ekrem'den bir çok ahkam-ı diniyyeyi talim ederek sahabe-i güzin ve tâbiine tebliğ etmiştir. Bu evlilik Hz. Peygamber ile Hz. Ebu Bekir Efendimizin aralarındaki muhabbet ve dostluğu daha da artırmış, eşsiz sehaveti, hadiseleri kavramadaki seri intikali, vahye muhatap olmadaki zekaveti ile meşhur olan Hz. Sıddık'ı fevkalade mesrur etmiştir.

Aişe validemiz altmış altı yaşında iken ebediyete göçmüştür.

4. Hz. Hafsa Validemiz

Hız. Peygamber'in dördüncü hanımı olan Hız. Hafsa validemiz, **Hız. Ömer'in kızı** idi. Kocası Huneyn'de şehit olunca dul kalmıştı. Hız. Ömer sahabelerden bazalarına onu nikahlamalarını teklif etmiş ancak müspet bir cevap alamamıştı. Çünkü o zaman dul kalan kadınları nikahı altına alacak ve onların maişetini temin edecek insan çok azdı. Herkes kendi geçim derdinde idi. Hız. Ömer, durumu Hız. Peygambere arz etti. Allah Resûlü, ahash arasındaki kırgınlığı ortadan kaldırmak, Hız. Ömer'in üzüntüsünü gidermek, kendisini İslamiyet'e yapmış olduğu hizmetlerden dolayı taltif etmek için Hız. Hafsa validemizi nikahına aldı.

Allah Resûlü bu izdivaç ile hem Hafsa validemize sahip çıkmış, hem de Hız. Ömer'i memnun ve mesrur etmiştir. Bu izdivaç da şefkat ve merhamet peygamberi olan Habib-i Ekrem'in şanına yakışan bir harekettir. Münevver bir aileye mensup Hız. Hafsa validemiz, ibadetine düşkün ve **okuma yazma bilen** nadir hanımlardandı. Kendisi sert mizaçlı olduğundan Hız. Ömer zaman zaman onu uyararak Hız. Peygamberi incitmemesini ve Hız. Aişe ile iyi geçinmesini tavsiye ederdi.

Bazen Hız. Hafsa validemizin sitemlerine maruz kalan Hız. Peygamber onu daima sabır ve hoşgörü ile karşılamış ve böylece hanımlara nasıl davranılacağını ümmetine ders vermiştir.

5. Zeynep binti Huzeyme Validemiz

Bu hanım Amir İbn-i Saa kabilesindendi. Kocası Ubeyde b. Haris Bedir savaşında şehit düşünce otuz yaşında dul kaldı. İyilikperver bir kadın idi. Sehaveti ile intişar etmişti, miskinleri yedirip içirdiğinden dolayı "**ümmül mesakin**" yani miskinlerin anası lakabını almıştı. Efendimize evlilik teklifini kendisi yaptı. O'na sığınanı Allah Resûlü nasıl reddederdi. O, kendisine yakışır bir alicenaplıkla onu zevceliğe kabul etti.

Fakat Zeynep binti Huzeyme validemiz birkaç ay sonra vefat etti.

6. Ümmü Seleme Validemiz

Hız. Halit'in yakın akrabası olan bu hanım, İslâmiyet'i ilk kabul edenlerdendi. Kocası Uhud harbinde şehit düşünce dul kalmıştı. Yaşının ilerlemesine, çok sayıda çocuğunun bulunmasına ve son derece kıskanç biri olmasına rağmen, Hız. Peygamber onu nikahı altına alarak çocuklarının bakımı üstlendi. Bu izdivaç ile Hız. Halit'in İslâm dinine olan düşmanlığı azalmış ve bu evlilik, onun iki sene sonra İslâm'a girmesine vesile olmuştur.

7. Hız. Zeynep Binti Cahş Validemiz.

Peygamber Efendimiz (s.a.v)'in **en çok tenkit edilen evliliklerinden birisi**, O'nun Zeynep Binti Cahş validemizle olan evliliğidir. Bu bakımdan bu evlilik üzerinde biraz daha geniş izahat yapmak icab ediyor.

Hız. Zeynep Binti Cahş validemiz **Peygamber Efendimizin halasının kızı** idi. Şereflı bir kabıleye mensup olan Zeynep validemiz, son derece maharetli, vakarlı ve yüksek ahlak sahibi idi. Ailesi ile birlikte İslâmiyet'i ilk kabul edenlerdendi. Kendi el emeği ile yapmış olduğu şeylerden kazandıklarını hep tasadduk ederdi.

Zeyd bin Harise ise, Yemen'li olup Kudaa kabilesine mensuptur. Miladi 594 yılında dünyaya gelmiştir. Zeyd, annesi ile beraber akrabalarını ziyarete giderken, bir kabilenin baskısı sonrası esir alınmış ve Mekke'de Sûk-ı Ukâz denilen panayırında saltığa çıkarılmıştı. Zeyd, Hakim ibn-i Hizan tarafından sekiz yaşında iken dört yüz dirheme köle olarak satın alınmıştı. Hakim onu teyzesi olan Hatice validemize hediye etmiş, Hatice validemiz Zeyd'i Peygamber Efendimiz (s.a.v)'e hediye etmişti. Hız. Peygamber Zeyd'i azat edip evlatlık edindi. Bundan sonra Zeyd **"Muhammed'in oğlu"** olma şeref ve ünvanı ile tanındı. **Zeyd, Hatice'tül Kübra ve Hız. Ali'den (r.a) sonra İslâmiyet'i kabul eden üçüncü kişidir.**

Zeyd'in annesi ile babası çocuklarının nerede olduğunu bilemeden senlerce mersiyeler ve manzumeler söyleyerek ağlayıp sızlandı. Evladının hasret ateşiiyle yanıp tutuşan Haris, onu bulmak için diyar diyar dolaşıp, uğramadık memleket ve sormadık kimse bırakmıyordu. Bir hac seferinde Beni Kelp'ten gelen Kudaa kabilesinin içinden bazı kimseler Zeyd ile sohbet edince onu tanıdılar. Anne ve babasının kendisi için göz yaşı döküp aradıklarını söylediler. **Zeyd, "Her ne kadar uzaklarda bulunsam da ben burada çok mutlu ve huzurluyum. Allah'a hamd ederim ki, ben çok hayırlı ve şereflı bir ailenin içinde bulunuyorum."** sözlerini ailesine iletmelerini söyledi. Oğullarının hayatta olduğunu öğrenen ailesi çok sevindiler. Zeyd'in babası, onu azat etmek için bol miktarda altın alarak abisi ile beraber Mekke'ye geldiler. Zeyd'in Hız. Peygamber'in yanında olduğunu öğrenip, O'nun huzuruna çıkıp durumu izah ettiler. Hız. Peygamber Zeyd'i çağırarak şöyle buyurdular:

"Ey Zeyd! İşte baban ve amcan. İşte ben. Onlar seni götürmek için gelmişler. İster onlarla gidersin, istersen benimle kalırsın. Hangisini tercih edersen bizim kabulümüzdür."

İnsanı derinden etkileyen bu acip bir manzara, Zeyd için büyük bir imtihanıdı.

Resûlullah Efendimiz'i dinleyen Zeyd řu cevabı verdi:

"Ya Resûlüllah! Ben sizin üzerinize hiçbir kimseyi tercih edemem. Velew ki, o kişi babam ve ailemden biri de olsa. Çünkü benim anam da babam da sensin."

---

diyerek Hz. Peygamber'e olan bağıllığını ortaya koydu.

Oğlunun bu cevabı karşısında çok şaşırان Harise hiddetle: **“Demek sen köleliği ailene tercih ediyorsun, öyle mi?..”**

Zeyd, babasının bu çıkışına şöyle cevap verdi:

“Afedersiniz babacığım! Ben bu zatta öyle şeyler gördüm ki, hiç kimseyi O'na tercih edemem.”

Bunun üzerine Zeyd'in elinden tutarak Kabe'nin yanına gelen Allah Resûlü, babasının ve amcasının da bulunduğu topluluğa şöyle seslendiler:

“Siz şahit olunuz ki, Zeyd benim oğlumdur. Ben ona, O da bana varistir.”

Bu hadiseler olduğunda henüz İslâmiyet gelmemiştir. İşte Zeyd, Peygamber Efendimiz'in bu iltifatına mazhar olmuş en talihli, en bahtiyar ve şerefli bir kişidir.

Peygamber Efendimiz'in bu örnek davranışı karşısında fevkalade memnun ve mesrur olan Zeyd'in babası ve amcası, ağlayarak geldikleri Mekke'den sevinçle memleketlerine geri döndüler. Hane-i saadette Peygamber Efendimiz'in şefkat ve merhameti altında terbiye olan Zeyd, O'nun feyiz ve irfanından istifade etmiş, her cihetle mükemmel bir insan olarak yetişmiş ve bütün ömrünü Allah ve Resûlü yolunda mücadele ile geçirmiştir. **Hız. Ebu Bekir, Hız. Ömer, Ebu Ubeyde, Cafer-i Sadık ve Abdullah ibn-i Revaha gibi sahabenin önde gelen zatlari, onun kumandası altında bir nefer gibi sefere çıkmışlardır.** Bu cihetten bakılınca sahabelerin en ileri gelenlerinden secaa timsali olduğuna açıkça anlaşılır. **İşte Zeyd budur.** Peygamber Efendimiz (s.a.v) şöyle buyurur:

“Bana insanlar arasında en sevimli olan kişi, benim ve Allah'ın ihsanına mazhar olan kişidir. Bu zât Zeyd'dir.”

Hicretten sonra Peygamber Efendimiz'in katıldığı sekiz seferde komutan olarak görev yaptı ve komutan olarak katıldığı Mute muharebesinde elli beş yaşında iken

---

şehadet mertebesine yükseldi.

Zeyd'in Hz. Peygamber'in yanındaki kıymetinin bir yönü de şudur:

Peygamber Efendimizin babasının cariyesi olan ve kendisine de annelik yapan **Ümm-ü Eymen** adında yaşlı bir hanım vardı. Hz. Peygamber **“Bu yaşlı ve cennetlik kadını kim nikahı altına alacak?”** dediği zaman Zeyd ileri atılmış **“Ben!..”** diye cevap vermiş ve Allah Resûlü'nü ziyadesiyle memnun etmişti. Bu evlilikten **Usame bin Zeyd** dünyaya gelmiştir. Bu fedakarlığından dolayıdır ki, Peygamber Efendimiz, onu Zeynep'le evlendirmek istemişti.

Hz. Peygamber (s.a.v) bir gün halasına: **“Artık Zeyneb'in evlenme çağı geldi onu evlendirelim.”** dedi. Zeyneb'in annesi ve kardeşi Abdullah Resul-i Ekrem'in Zeyneb'i kendisine nikahlayacağı zannıyla: *“Siz nasıl münasip görürseniz öyle yapalım. Emir ve tensib sizindir.”* diyerek memnuniyetlerini ifade ettiler. Peygamber Efendimiz Zeyneb'i Zeyd ile evlendireceğini ifade edince, onların yüzündeki o sürur bir anda hüzne inkılap etti. Kendileri Haşimi ve Esedi olmaları itibari ile Mekke'nin en ileri eşrafından idiler. Zeyd ise kölelikten azad edilmiş birisiydi. Onu kendilerine küfüv görmediklerinden bu tekliften memnun kalmadılar ve meseleye tereddütle yaklaştılar. Peygamber Efendimiz onlara:

“Bununla beraber Allah ve Resulü bir işe hükmettiği zaman, gerek mümin bir erkek ve gerekse mümin bir kadın için, o işlerinde başka bir tercih hakkı yoktur. Her kim de Allah ve Resulüne asi olursa açık bir sapıklık etmiş olur.”¹

ilahi emrini tebliğ etti. Onlarda bu emr-i ilahiye karşı boyun eğdiler ve Resul-i Ekrem'in teklifine razı oldular. **Zeynep ise bu durumdan pek hoşnut olmayarak Zeyd'e zevce olmayı kabul etti.**

Hz. Peygamber (s.a.v) bu evlilikle gerçek şerefin nesepte değil, takvada olduğunu ve insanların neseplerinden dolayı birbirlerine karşı gururlanmaların pek manasız olduğunu en güzel bir şekilde ortaya koymuştur. Ayrıca Zeyneb'i de kölesi Zeyd ile evlendirmekle nesebinden dolayı gururlanmaktan korumuştur. Rahmetenlil âlemin, Hatem-ül Enbiya ve tüm insanlığa yüksek ahlakı talim eden bir peygamberin bu icraatı O'nun şanına yakışan bir hâldir. Ancak, **Zeyneb ile Zeyd** bu evlilikte mesud olmadılar ve aralarında geçimsizlik başladı. Zeyd aralarındaki bu durumu Peygamber Efendimize arz edip Zeynep'ten ayrılmak istediğini ifade etti. Peygamber Efendimiz (s.a.v.) de kendisine şöyle buyurdu:

“Sen bir köle idin azad ettim. Seni evladım olarak kabul ettim. Allah sana İslam nimetini inam etti. Zeynep'le nikahınızı ben kıydım. Allah'tan kork ve sakın onu boşayacağım deme.”

Bundan da anlaşıldığı gibi, Hz. Peygamber onların ayrılmasını istemiyordu. Ancak aralarındaki geçimsizlik onların boşanmasına sebep olmuş ve bundan dolayı Allah Resulü fevkalade müteessir olmuştu. Çünkü bu izdivacı tasavvur edip nikahı kıyan kendisi idi.

Zeyd'in Zeynep validemizden boşanması onun aleyhine değil, lehine olmuştur. Çünkü bu hadiseden dolayı **Kur'an-ı Kerim'de isimi açıkça zikredilen tek sahabi Hz. Zeyd'**dir. Bundan daha büyük bir şeref ve itibar olabilir mi?

Hz. Aişe validemiz şöyle demiştir:

“Eğer Zeyd Peygamber'den sonra vefat etse idi, Resûlullah onu kendisine halife ederdi.”

Baba evine dönen Zeynep, bazı kimseler tarafından bir köle ile geçinemeyen kibirli, geçimsiz ve hırçın bir kadın olarak ayıplanmakta idi. Böyle bir hanım ile evlenmeyi kimse kabul etmezdi. Zira hilkaten yüksek bir ahlak sahibi olan Zeyd ile geçinememişti. Ümmetine karşı son derece şefkat ve merhamet dolu olan Allah Resûlü (s.a.v) Zeyneb'in izzet ve haysiyetini muhafaza etmek adına onu da nikahı altına almak istiyordu. Çünkü, Zeynep kendisinin yakın bir akrabası idi ve onun Zeyd ile evlenmesini de O istemişti. Hafsa validemiz gibi sert mizaçlı olan birini nikahı altına alan Peygamber Efendimiz (s.a.v), onu bu şereften mahrum edemezdi. Ancak asırlardan beri devam eden **“oğulluğunun boşadığı hanımla evlenmeme”** geleneğinden dolayı, insanların ayıplamasından endişe duyuyordu. Bu husus bir ayette şöyle ifade buyrulur:

“Hem hatırla o vakti ki, o kendisine Allah'ın nimet verdiği ve senin de ikramda bulunduğun kimseye: 'Hanımını kendine sıkı tut ve Allah'tan kork.' diyordun da nefsinde Allah'ın açacağı şeyi gizliyordun. İnsanlardan çekiniyordun. Halbuki Allah kendisini saymana daha lâyıktı. Sonra Zeyd o kadından ilişkisini kestiği zaman, biz onu sana eş yaptık ki, oğulluklarının ilişkilerini kestikleri hanımlarını nikâhlamada müminlere bir darlık olmasın.”²

Peygamber Efendimiz, Zeyd'in Mute savaşında şehit olmasından sonra Zeynep validemizle evlenmiştir.³ Böylece, Allah'ın emri yerine getirilmiş ve asırlardan beri devam eden yanlış bir gelenek ortadan kaldırılmış oldu. Bu evlilik de Hz.

Peygamber'in yüksek şanına layık bir harekettir ve O'nun hayatında hususi ve mühim bir vakadır. Kaldı ki bu nikâhı kıyan Cenab-ı Hakk'tır. O'nun kıydığı bu nikâh hakkında söz söylemek kimin haddine düşer.

Peygamber Efendimiz (s.a.v) kendisinden sonra, Zeynep Validemizin vefat edeceğini hanımlarına şu şekilde haber vermiştir.

“Sizin içinizde bana en çabuk vasıl olanınız eli uzun olanınızdır.”

Zeynep validemiz, son derece cömert olduğundan dolayı **“eli uzun”** lakabı ile intişar etmiştir. Nitekim Zeynep validemiz Hz. Peygamber'in vefatından kısa bir süre sonra vefat etmiştir. Hz. Aişe validemiz onun hakkında şöyle der:

“Diyanetçe Hz. Zeynep'ten hayırlı bir kadın yoktur. O müttaki, doğru sözlü, sıla-i rahime riayetkâr ve sadakası çok bir kadındı.”

Bediüzzaman Hazretleri de Peygamber Efendimiz'in Zeynep validemizle evlenmesinin hikmetini şöyle ifade eder:

"Hazret-i Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâmın Zeyneb'i tezevvücünü, eski zaman münafıkları gibi yeni zamanın ehl-i dalâleti dahi medar-ı tenkit buluyorlar; nefsanî, şehvânî telâkki ediyorlar, diyorsunuz."

"Elcevap : Yüz bin defa hâşâ ve kellâ! O dâmen-i muallâyâ şöyle pest şübehâtın eli yetişmez. (...) **(Muhammed, erkeklerinizden hiçbirinin babası değildir; o Allah'ın Resulüdür ve peygamberlerin sonuncusudur.)**⁴ âyetine dair şöyle yazılmış ki:

"İnsanların tabakatına göre birtek âyet, müteaddit vücuhlarla, herbir tabakanın fehmine göre bir mânâ ifade ediyor. Bir tabakanın şu âyetten hisse-i fehmi şudur ki:"

"Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâmın hizmetkârı veya **'Oğlum!'** hitabına mazhar olan Zeyd (r.a.), rivayet-i sahiha ile itirafına binaen, izzetli zevcesini kendine mânen küfüv bulmadığı için tatlik etmiş. Yani, Hazret-i Zeyneb, başka yüksek bir ahlâkta yaratılmış ve bir peygambere zevce olacak fitratta olduğunu, Zeyd ferâsetle hissetmiş. Ve kendisini ona zevc olacak fitratta kendine küfüv bulmadığından, mânevî imtizaçsızlığa sebebiyet verdiği için tatlik etmiştir. Allah'ın emriyle Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm almış. Yani, **'Biz onu sana nikâhladık.'**⁵ işaretiyle, o nikâh bir akd-i semâvî

---

olduğuna delâletiyle, harikulâde ve örf ve muâmelât-ı zâhiriye fevkinde, sırf kaderin hükmüyledir ki, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm o hükm-ü kadere inkiyad göstermiştir ve mecbur olmuştur; nefis arzusuyla değildir."6

8. Hz. Cüveyriyye Validemiz.

Cüveyriyye validemiz, İslâm'a düşman olan **Beni Mustalik** kabilesinden idi. Hicretin beşinci senesinde vukuu bulan bir gazvede kocası ölmüş, kendisi de esir düşmüştü. Serbest bırakılması için kendisinden çok miktarda fidye istendi. Fakat onun bunu verecek gücü yoktu. Peygamber Efendimizin yanına gelerek şöyle dedi. *"Benden istenen bu fidyeyi ödeme gücüm yok, size iltica ediyorum, bana yardım ediniz."* Bunun üzerine Hz. Peygamber, ondan istenen fidyeyi kendisi ödedi ve böylece Hz. Cüveyriyye Efendimizin cariyesi oldu. Cariyelerin Hz. Peygamber'e helal olduğu bir ayette şöyle ifade buyrulur:

"Ey Peygamber! Biz bilhassa sana şunları helâl kıldık: Mehirlerini vermiş olduğun eşlerini, Allah'ın sana ganimet olarak ihsan buyurduklarından sahip olduğun cariyeleri, amcalarının kızlarından, halalarının kızlarından, dayılarının kızlarından, teyzelerinin kızlarından seninle beraber hicret etmiş olanları, bir de mümin bir kadın kendini peygambere hibe ederse, peygamber nikâh etmek istediği takdirde, onu başka müminlere değil de sadece sana mahsus olmak üzere helâl kıldık. Onlara eşleri ve cariyeleri hakkında neyi farz kıldığımızı biliyoruz. Bunlar sana hiçbir darlık olmaması içindir. Allah, çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir."7

Allah Resûlü, daha sonra onu azat etti. Hürriyetine kavuşmanın süruru içinde olan bu kadın Peygamber Efendimiz'le beraber Medine'ye geldi. Babası ile iki kardeşi de ondan istenen fidyeyi ödemek üzere Medine'ye geldiler.

Kızının fidyenin Hz. Peygamber tarafından ödendiğini öğrenen babası, O'nun bu mürüvveti ve alicenaplığı karşısında eğildi ve âdeta eridi. **"Hz. Muhammed hakiki bir peygamberdir."** diyerek iki oğlu ile beraber İslâmiyet'e girdi. Sonra Peygamber Efendimize: **"Ey Allah'ın Resulü kızımızı izdivacınıza alarak onu ve bizi şerefyab ediniz."** dedi. Hz. Peygamber Hz. Cüveyriyye'yi nikahı altına aldı ve onu **"ümmü'l- mü'minîn"** yani mü'minlerin annesi olma şerefine nail etti. Sahabeler de: **"Artık bu kabile ile aramızda akrabalık oluştu."** diyerek Hz. Peygamber'in hatırı için Ben-i Mustalik kabilesinden esir olanların tamamını serbest bıraktılar. Bunun üzerine Peygamber Efendimiz şöyle buyurdular:

“Kavmi ve milleti için bundan daha bereketli ve hayırlı bir kadın görmedim.”

Nitekim bu izdivaçtan sonra Hz. Cüveyriye validemizin kabilesi İslâmiyet’e girmişlerdir.

9. Ümmü Habibe Validemiz.

Ümmü Habibe validemiz **Ebu Süfyanın kızıdır**. Kocasını ile beraber Habeşistan’a hicret eden ilk Müslümanlardandı. Kocasının Müslümanlıktan dönmesine rağmen, kendisi Müslümanlıkta sebat etmişti. Kocasını da vefat edince diyar-ı gurbette çaresiz ve kimsesiz kalmıştı. Mekke’ye de geri dönmesi mümkün değildi. Çünkü o zaman henüz Müslüman olmayan babası Ebu Süfyan Müslümanlığın en azılı düşmanı idi. **Annesi Hind** ise Uhud’da şehit ettirdiği Hz. Hamza’nın ciğerlerini çıkarıp kanını içecek kadar İslâmiyet’e gayz ve nefret duymakta idi. Böyle bir anne babadan ne beklenirdi ve onların yanına nasıl gidilirdi?

Ümmü Habibe validemiz Hz. Peygamberin Medine’ye hicret ettiğini duymuştu. Medine’ye hicret eden Allah Resulü Habeş kralı **Necaşiye** bir mektup yazarak onu İslâmiyet’e davet etmiş ve kendi himayesinde bulunan *Ümmü Habibe’yi de nikahlamak istediğini* bildirmişti. Mektubu alan Habeş kralı onu yüzüne gözüne sürerek Hz. Cafer’in huzurunda kelime-i şهادet getirerek İslâmiyet’le şereflendi. **Daha sonra Ümmü Habibe’nin vekili Halid bin Said ve Hz. Peygamber’in vekili olarak da kendisi nikahı kıydı**. Ümmü Habibe’nin mihrini de kendisi karşılayarak birçok çeyiz ve hediyelerle onu Medine’ye gönderdi. Allah’ın Resulü, İslam yolunda akrabalarını terk ederek hicret eden bu sadakatli hanınla evlenmek suretiyle kendisine sahip çıkmış ve bu asîl kadını şereflendirmiştir.

Bu evlilikten sonra Ebu Süfyan’ın İslâm’a karşı tutumu yumuşamaya başlamıştı.

10. Hz. Safiyye Validemiz.

Hz. Safiyye (r.a) **Hayberli bir Yahudi kabilesinin reisi olan Huyey’in kızıdır**. Harun peygamberin neslindedir. Müslümanlara esir düşmesi sonunda Hz. Peygambere düşen ganimetler arasında idi. Resulüllah Efendimiz (s.a.v) Safiyye’ye:

“İstersen hür olarak kabilene döner, istersen Müslüman olarak bana zevce olup ümmül müminin arasına girersin. Bu iki tekliften birisini kabul etmekte serbestsin.”

---

dedi. Peygamberin bu teklifi ve mürüvveti karşısında ziyadesiyle mesrur olan bu kadın, Müslümanlığı kabul ederek O'na zevce olma şerefine nail oldu. Bu izdivaçtan sonra İslam dini aleyhinde olan Yahudilerin bir kısmının düşmanlığı azalmış oldu.

11. Hz. Meymune Validemiz

Harisin ve Hind'in kızı olan Meymune Bere, Amr bin Sasaa kabilesine mensuptu. Efendimizle evlendiğinde otuz altı yaşında dul bir kadın idi. Hz. Peygamberin dul kadınları nikahı altına aldığı duyan Hz. Meymune O'na zevce olma arzusunda idi. *"Beni sadece nikahına alsa razıyım."* diyordu. Hz. Peygamber (s.a.v) hicretin yedinci senesinde umre için Mekke'ye gelmişti. Kendisinin yanına gelen amcası Abbas, O'nun, Meymune ile nikâhlanmasını teklif etti. Hz. Peygamber, kendi yanında hatırı pek yüce olan amcasını kırmadı ve Meymune ile nikâhlanmayı kabul etti. Allah Resûlü, Kureyş kabilesinden olmayan Meymune validemizle evlenmek suretiyle onlarla da bir akrabalık bağı oluşturmuştur.

12. Reyhâne ve Mâriya Validelerimiz

Resulullah Efendimiz'in (s.a.v.) **Reyhâne** ve **Mâriye** adlarında **iki de cariyesi vardı.**

Reyhâne validemiz, Yahudi Kabilesinden Kureyza ile yapılan bir savaşta ganimet olarak ele geçirilmişti. Hz. Peygamber (s.a.v.) onu azat etti ve kendisiyle evlenme veya cariye olarak kalma arasında serbest bıraktı. **Reyhâne,** cariye olarak kalmayı tercih etti. Reyhâne, Hz. Peygamber (s.a.v.)'in Veda Haccı dönüşünde vefat etti. Cenazesini bizzat Resûl-i Ekrem Efendimiz kıldırdı ve Baki mezarlığına defnetti.

Mariye validemizin ise, babası Şemûn adında Mısır'lı bir Kıpti ve annesi ise Rum asıllı bir Hristiyandı. Kıpti kavminin reisi olan Mukavkes'in sarayına cariye olarak gelmişti. Hz. Peygamber (s.a.v), Mukavkis'i İslâm'a davet etti. O Müslümanlığı kabul etmedi, ancak saltanatının yıkılacağından korktuğu için Peygamber Efendimize **Mariya** ile kendi kardeşi **Şirin'i** birçok hediye ile beraber cariye olarak gönderdi. Bu cariyelerin ikisi de Medine'ye varmadan yolda Müslüman oldular.

Hz. Peygamber (s.a.v), **Şirin'i Hasan bin Sabit'e hediye** etmiş, kendisi de **Hz. Mariya ile evlenmiş** ve ona bir cariye gibi değil, nikâhlı bir eş olarak muamele edip kendisine son derece değer vermiştir.

Hz. Mariye validemizden **İbrahim** dünyaya gelmiş ve bu bakımdan kendisi **Ümmü'l-Veled** ünvanını kazanmıştır. Mariya validemiz Hicretin 16. yılında vefat etmiş, cenaze namazı Hz. Ömer (r.a) tarafından kıldırılmış ve Cennet'ül-Baki' kabristanına defnedilmiştir.

Peygamber Efendimizin Hz. Hatice validemizden dünyaya gelen çocuklardan, **Hz. Fatma** validemizin dışındakilerin hepsi vefat etmiş ve diğer hanımlarından da çocuğu olmamıştı. Allah Resûlü (s.a.v), bir evlat sahibi olma arzusuyla Hz. Maria validemiz ile izdivac etmişti. Nitekim Hz. İbrahim bu evliliğin meyvesidir. Ancak o da küçük yaşta vefat etmiştir.

Hz. İsmail'in validesi olan Hacer annemiz **"Kıpti"** kabilesine mensuptu. Maria validemiz de o kabileden idi. Amr bin As Mısır fethine gidince Mukavkis'e Peygamber Efendimiz'in şu vasiyetini söyledi.

"Mısır'ı fethederseniz ahalisine iyilikle mukabele edin. Zira onların bizim yanımızda rahim ve hısımlılıkları vardır."

Dipnotlar:

- [1 Ahzap Suresi, 33/36.](#)
- [2 Ahzap Suresi, 33/37.](#)
- [3 Tecrid-i Sarih, cilt, 4.](#)
- [4 Ahzâp Suresi, 33/40.](#)
- [5 Ahzâp Suresi, 33/37.](#)
- [6 Mektubat.](#)
- [7 Ahzap Suresi, 33/50.](#)